

Casa Álamos Periódico

Número Catorce, 18 abril 2008

De “buitengewoon spannende tijden” waar we in onze vorige nieuwsbrief melding van hebben gemaakt duren jammer genoeg voor ons nog steeds voort. Niet dat we de illusie hadden dat we met het ophalen van het Proyecto Ejecutivo het spreekwoordelijke lek boven water gehaald hadden, sterker nog: we wisten dat het nu allemaal pas écht moest gaan beginnen voor ons. Wat dat betreft kunnen we alles wat we tot nu toe gedaan hebben kwalificeren als “voorbereidingen” hoe gek dat ook moge klinken. Eindelijk op weg dus naar de aannemers met onze informatiepakketten en laat die offertes maar komen!! Toch.....??? We waarschuwen jullie alvast: de eerste hoofdstukken van deze veertiende nieuwsbrief zijn voor ons en waarschijnlijk ook voor jullie “zware”, maar daarna hebben we gelukkig nog wat ander en luchtiger nieuws gevonden. Daar gaan we!

De offerte

Vijf pakketten hadden we rondgestuurd. Tekeningen, materiaallijsten, foto's; ons gehele project in beeld en woord en alles keurig verzorgd en in speciaal gekochte mapjes. Eenmaal de deur uit werden er nog snel een paar bijgemaakt. De bouwplek werd bezocht, de uitleg werd gegeven en de aard van de voor ons te verrichten werkzaamheden werd besproken. Er was zelfs een aannemer bij die uit zichzelf naar Visalibons toe kwam, blijkbaar had hij vernomen dat er iets te bouwen viel. Het eerste wat ons opviel was de constatering dat de aannemers de zaak enorm verschillend aanhoorden en aanschouwden. Er waren er bij die enthousiast waren over huis en dorp, er waren er bij die direct na de bezichtiging afhaakten, er waren bouwers bij die het een heel goed plan vonden dat wij materialen zouden gaan rijden en algemene werkzaamheden zouden gaan doen en er waren aannemers bij die dat echt niet zagen zitten. Ook werd uit de gesprekken duidelijk dat het opknappen van ons pand niet het eigenlijke probleem zou gaan worden, maar wel de slechte bereikbaarheid ervan. Hoe komen alle materialen bij het huis en wat moet dat allemaal wel niet gaan kosten? Kortom, het was van alles wat. Na niet al te lang wachten kwamen de eerste reacties binnen en na wat aandringen en nabellen mochten we de in totaal zeven antwoorden in ontvangst nemen. En die waren voor ons helaas niet erg positief. De een kon het technisch niet aan, de ander had geen personele capaciteit, meerdere aannemers hadden het ineens toch te druk voor deze toch wel grote klus die niet zomaar even tussendoor kon, sommigen vonden de problemen met de aanvoer van de materialen onoverkomelijk en meer van dat soort excuses. Om een lang verhaal kort te maken: aan de eerste serie van zeven door ons benaderde aannemers hielden we zeggen en schrijven één offerte over! Als dat een bruikbare offerte was geweest waren we daar op zich al heel blij mee geweest, maar onder aan de streep stond een prijs opgebracht die ons budget en onze gedachte dat deze offerte iets kon worden drie maal de das om deed. De betreffende man had blijkbaar de tijd van de Peseta nog in het achterhoofd?!? Omdat we de moed niet zo heel snel opgeven hebben we daarna nog een paar bouwers benaderd voor een offerte. Maar wederom ziet het er naar uit dat de heren er geen trek in hebben of een waanzinnige prijs gaan berekenen, één van de benaderde aannemers heeft dat min of meer al aan ons verklapt maar hij wacht nog even met de uiteindelijke prijs omdat we hem om een uitgesplitste offerte hadden gevraagd.

Welkom in ons hoofd

Het is dus duidelijk dat er meer dan van alles speelt in onze beide hoofden, wij denken dat weinigen van jullie zich daar een voorstelling van kunnen maken. Want die bruikbare offerte hebben we toch echt nodig en of dat nou volgende week of volgend jaar wordt maakt ons niet zo heel veel uit. We kunnen het dak er wel afhalen maar het daarna toch echt niet meer zelf opbouwen. En er zijn meer van dat soort klussen die we qua omvang en technische kennis gewoon echt niet meer zelf aankunnen. Als die met ons meedenkende aannemer met die voor ons prijstechnisch goede offerte niet door ons gevonden wordt dan hebben we wel een probleem, tenzij we natuurlijk binnenkort “El Gordo winnen! Dat realiseren we ons terdege en dat feit verdringen we op dit moment dan ook zeker niet naar de achtergrond, we hebben het zelfs al aan onze architecte verteld hoewel de boodschap nog niet echt bij haar binnen wil dringen. Alle registers zijn dus opengetrokken om de legpuzzel die we voor onszelf hebben klaargelegd in elkaar gelegd te krijgen. Wat dat betreft is de gelijkenis groot met de situatie die aan ons vertrek uit Nederland voorafging. Het is een tijd van beslissingen nemen en daar vermelden we direct maar bij dat het op dit moment alle kanten op kan en ook dat daarbij Visalibons niet heilig is. Want dat staat wat ons betreft wel als een paal boven water: lukt het met dit huis, in dit dorp en met dit plan niet, dan overwegen we de verkoop van het huis in Visalibons om het ergens anders te gaan proberen, hoe spijtig we dat ook vinden. We maken er geen geheim meer van dat we aan het rondneuzen en aan het rondvragen zijn op zoek naar iets bruikbaar waarmee we een bestaan in Spanje kunnen opbouwen en waar niet al te veel financiële risico's aan kleven. We zouden dus willen zeggen: wordt vervolgt, maar met wat weten we nog niet!

Op weg naar de zomer...

De overgang van het koudere naar het warme weer brengt net als vorig jaar heel wat gekke meteorologische omstandigheden met zich mee, want tenslotte wonen we wel op 1050 meter hoogte tussen de bergen. Wat 's ochtends nog zon is kan 's middags regen zijn en het kan dan ook nog zo maar zijn dat je de volgende ochtend onverwachts wakker wordt in een prachtige witte wereld. De temperaturen stijgen weliswaar langzaam naar wat prettiger waarden, maar nog niet zo heel lang geleden zag ons wereldje er nog even zoals op de foto uit. We zitten nu even in een flinke regenperiode maar dat is wel prettig om die waterbekkens wat gevuld te krijgen. Maar binnenkort gaan we toch echt op weg naar de zomer die ongetwijfeld weer lang, droog en heet zal zijn.

Gáán met die TB!

De opdracht voor onze Travel Bug was duidelijk: vliegreuen en kilometers maken. Het heeft enige tijd geduurd voor ons kleinnood écht op reis ging, maar begin maart was het dan toch eindelijk raak en werd de TB meegenomen naarMichigan, USA. Voorwaar een leuke reis dachten we nog en gelijk aardig wat kilometerpjes op de teller. Maar voor we goed en wel door hadden waar we

Michigan ongeveer op de kaart konden vinden was onze TB al weer op weg naar.....Melbourne, Australië!!!! Victoria, Melbourne, Australië om precies te zijn, ooit eens de bestemming van een P3 van VGSQ321 op een waanzinnige trip via onder andere Hawaï en Samoa! Ruim drieëntwintigduizend kilometers is er nu door onze TB afgelegd, alles wordt keurig bijgehouden door de computers van de grote geocache-organisatie. Als de TB via Azië terug weet te komen is het eerste rondje rond de wereld een feit! Zo ver is het echter nog lang niet want onze TB is op dit moment op het eiland Tasmanië, voor de kust van Australië. Keep ye informed mate!!! En als u wilt weten hoeveel "schatkisten" wij inmiddels gevonden hebben: op de beginpagina van onze website is het script en het logo van het tellertje opgenomen van diezelfde geocache-organisatie.

Laag pitje

Het zal jullie na het lezen van de eerste pagina van deze nieuwsbrief duidelijk zijn dat het werken op een laag pitje staat, want het in elkaar passen van de puzzel (desnoods moeten we de stukjes van de puzzel bijvullen, maar passen zal het!) en het oplossen van de problemen hebben logischerwijs een absolute prioriteit. Het bouwnieuws is dus absoluut niet schokkend maar omdat we deze pagina graag willen vullen voor jullie toch maar even een kort overzicht van wat we nog wél gedaan hebben.

Het terras is vrijwel klaar, we hebben er op de website een "laatste nieuws pagina" en een "fotopagina" aan besteed. Het laatste wat we eraan gedaan hebben is het tussen de leistenen tegels aanbrengen van een voeg voorzien van zelfgeraapte rivierkiezels. Het resultaat is erg leuk al

zeggen wij dat zelf. Kijk naar de foto en oordeel zelf zouden we zeggen. Toen dat gedaan was zijn we de helling van het bos achter de tuin op gaan ruimen. Na het zagen van vorig jaar lagen daar nog tientallen stammetjes te drogen en ook alle afgeknipte en gezaagde takken zijn nu verwijderd hetgeen een schone helling en nog veel meer haardhout heeft opgeleverd. Als laatste kunnen we jullie melden dat we begonnen zijn met het repareren en voegen van de buitenmuren van het huis waarvan we weten dat ze tijdens de verbouwing niet zullen veranderen door ramen of deuren. Dat voegen doen we ook weer met kalk, de eerste diepe voeg is grijs en voor de tweede bovenliggende voeg wordt een passend pigmentje gebruikt. Maar zover zijn we nog lang niet.

We laten het hier maar even bij. Iedereen weet nu wat er zoal bij ons speelt, maar welke kant het op zal gaan met ons weten we nog niet. Wellicht brengt de volgende nieuwsbrief meer duidelijkheid. En voor diegene die ons nu spoedig terug in NL verwachten: sorry, maar dat is het allerlaatste waar wij aan denken! VIVA ESPAÑA!!!

Gerrit & Corrina Kruis, Casa Álamos, C/ Unica 13, 22484 Visalibons, Huesca, Spanje
www.casaalamos.com casaalamos@hotmail.com telefoon : ??